

ዓርቢ ስቕለት 2010 (2002 ዓ.ም.)

ንባባት፡

ኢ.ሳ.ያስ 52:13-53:12

መዝሙር 31:2-25

ዕብ 4:14-16፥ 5:7-9

ዮሐ 18:1-19

“...መከራ ጸገበ ግናኸ ርእሱ አዋሪዱ ብትሕትና ተቆበሎ አፉ እውን አይከፈተን ከምቲ ናብ ማሕረዲ ዜኸብከብ ገንሸል ከምታ አብ ቅድሚ መቀዝታ ሱቕ እትብል በጊዕ አፉ አይከፈተን ... ብግፍዲ ኂዞም ፈረድዎ ናብቲ ዝቕተለሉ ቦታ ኅቲቶም ወሰድዎ እሞ ቀተልዎ ብዛዕባ እቲ ዝበጽሖ መከራ ዝተገደሰ ሓደ እኔ የልዎን ብምክንያት ገበን ሕዝብና ተቆትለ፥ እከይ ዘይገበረ ሓሶት ከእ አብ አፉ ዘይተረኸበ ኸንሱስ ምስ ኃዋኣን ከም ዝመውት ገበሩ...”

“ አርዑተ መስቀሉ ጸረ ይስቅልዎ ሓረ ከም ኪያነ ይቤዙ እግዝእ ኮነ ገብር”።

ዓርቢ ስቕለት አብ እምነት ክርስትናና ፍሉይ ተዘክሮ ዘልኦ ንደቂ ሰብ ዕርቂ ምስ አምላኽ እሞ ብሞት አብ መስቀል ዝተራእየላ ፍልይቲ ዕለት እያ። መድሓኒና ምእንቲ ድሕነትና አብ መስቀል ዝሞተላ አፍደገ ሰማይ ዝተኸፍተላ ሰይጣን ዝተስዕረላ ሕይወት አብ ልዕሊ ሞት ዝተዓወተትላ ቅድስቲ ዕለት። አብ ወንጌል ብዛዕባ ሕማማት ክንርኢ ከሎና ፥ ክሕደት፥ ምትሓዝ፥ ፍርዲ፥ ስቕለትን ቀብርን ናይ ኢየሱስ ነንብብ። አርባዕቲአም ወንጌላውያን ነዚ አጸቢቕም ይገልጽዎ ከም ማእከለይ ነገር ናይ ጽሑፎም ገሮም ከእ የቕርብዎ።ካብ መጀምርታ ቤተክርስትያን ጣዕሚ መስቀልን ትርጉምን ክርድኦና ከምእትደሊ ታሪኽ ይነግረና ቅዱስ ጳውሎስ ሰባኸ መስቀል እዩ ነሩ። ቀዳሞት ክርስትያን ንስቕለት ክርስቶስ ልዕሊ ኹሉ ስለ ዝርከቡ አብ ግንባሮም አብ ገዝኦም አብ ኩሉ መለለይኦም መስቀል ነሩ። ታሪኽና ታሪኽ ስቕለት ክርስቶስ እዩ። ነቲ ዝተሰቐለ ክርስቶስ እንተ ዘይ ሰበኸኩ ወይለይ ዝበለ ጳውሎስ ፍሉይ ርድኢት ስቕለት ስለ ዝተረድኤ እዩ። ዓርቢ ስቕለት ፍሉይ አስተንትኖን ክንገብር እሞ ናብቲ ብመስቀሉ ዝተዓወት ክርስቶስ መስቀልና ሒዝና ናብ መዓልቲ ዓወት ንመርኽ። ዕለተ ዓርቢ ዕለት ዓወት እያ፥ ዕለተ ሓዘን አይኮነትን።

ዓርቢ ስቕለት አብ እምነት ክርስትናና ፍሉይ ተዘክሮ ዘልኦ ንደቂ ሰብ ዕርቂ ምስ አምላኽ እሞ ብሞት አብ መስቀል ዝተራእየላ ፍልይቲ ዕለት እያ። መድሓኒና ምእንቲ ድሕነትና አብ መስቀል ዝሞተላ አፍደገ ሰማይ ዝተኸፍተላ ሰይጣን ዝተስዕረላ ሕይወት አብ ልዕሊ ሞት ዝተዓወተትላ ቅድስቲ ዕለት። አብ ወንጌል ብዛዕባ ሕማማት ክንርኢ ከሎና ፥ ክሕደት፥ ምትሓዝ፥ ፍርዲ፥ ስቕለትን ቀብርን ናይ ኢየሱስ ነንብብ። አርባዕቲአም ወንጌላውያን ነዚ አጸቢቕም ይገልጽዎ ከም ማእከለይ ነገር ናይ ጽሑፎም ገሮም ከእ የቕርብዎ። ካብ መጀምርታ ቤተክርስትያን ጣዕሚ መስቀልን ትርጉምን ክርድኦና ከምእትደሊ ታሪኽ ይነግረና ቅዱስ ጳውሎስ ሰባኸ መስቀል እዩ ነሩ። ቀዳሞት ክርስትያን ንስቕለት ክርስቶስ ልዕሊ ኹሉ ስለ ዝርከቡ አብ ግንባሮም አብ ገዝኦም አብ ኩሉ መለለይኦም መስቀል ነሩ። ታሪኽና ታሪኽ ስቕለት ክርስቶስ እዩ። ነቲ ዝተሰቐለ ክርስቶስ እንተ ዘይ ሰበኸኩ ወይለይ ዝበለ ጳውሎስ ፍሉይ ርድኢት ስቕለት ስለ ዝተረድኤ እዩ። ዓርቢ ስቕለት ፍሉይ አስተንትኖን ክንገብር እሞ ናብቲ ብመስቀሉ ዝተዓወት ክርስቶስ መስቀልና ሒዝና ናብ መዓልቲ ዓወት ንመርኽ። ዕለተ ዓርቢ ዕለት ዓወት እያ፥ ዕለተ ሓዘን አይኮነትን።

መስቀል እዩ ነሩ። ቀዳሞት ክርስትያን ንስቕለት ክርስቶስ ልዕሊ ኹሉ ስለ ዝርአዩ ኣብ ግንባሮም ኣብ ገዝአም ኣብ ኩሉ መለለይአም መስቀል ነሩ። ታሪኽና ታሪኽ ስቕለት ክርስቶስ እዩ። ነቲ ዝተሰቐለ ክርስቶስ እንተ ዘይ ሰበኸኩ ወይለይ ዝበለ ጳውሎስ ፍሉይ ርድኢት ስቕለት ስለ ዝተረድኤ እዩ። ዓርቢ ስቕለት ፍሉይ ኣስተንትኖን ክንገብር እሞ ናብቲ ብመስቀሉ ዝተዓወት ክርስቶስ መስቀልና ሒዝና ናብ መዓልቲ ዓወት ንመርሻ። ዕለተ ዓርቢ ዕለት ዓወት እያ፣ ዕለተ ሓዘን ኣይኮነትን።

ኣብ ኢሳያስ ነብይ ቅድሚ ሾመንተ ሚእቲ ዓመት ቅድሚ ልደት ክርስቶስ ብዛዕባ ባርያ እግዚአብሔር ዝተናገሮ በዚኣ ዕለት ከም ዝተፈጸመ ነንብብ። ኢሳያስ መንነትን ኣብ ልዕሊ ባርያ እግዚአብሔር ዝተፈጸመ ከምዚ እናበለ ይገልጽ፦

'ባርያ እግዚአብሔር ከም ንማሕረዲ ዝኸይድ በግዕ ኣብ ክንዲ ህዝቢ ዝስዋዕ ኣፉ ኣይከፈተን ንሱ ብዝእ ፍቓዱ ንዝሓርዱ ኢዱ ሃበ። ኣብ ክንዲ ኩሉ በጃ ኾነ። መልክዕን ውቃዕን ኣይነበሮን ምስረአናዮ ዘብህገና ትርኢት ኣይነበሮን. . . ብሓቂ ንሱ ንሕማምና ዶሮ ንስቓይና ኸአ ኣብ ነፍሱ ጸፃኖ. . . ንሱ ግና ብሰሪ ገበና ቐሰለ ብሰሪ ኣበሳና ድማ ተኸትከተ ንሕና ሰላም ምንቲ ክንረክብ መቐጻዕቲ ናብኡ ወረደ ንሕና እውን ብሰምብራቱ ሓዌና. . . መከራ ጸገብ ግናኽ ርእሱ ኣዋሪዱ ብትሕትና ተቐበሎ ኣፉ እውን ኣይከፈተን ከምቲ ናብ ማሕረዲ ዚኸብከብ ገንሸል ከምታ ኣብ ቅድሚ መቀዝታ ሱቕ እትብል በጊዕ ኣፉ ኣይከፈተን. . . ብግፍዒ ጊዞም ፈረድዎ ናብቲ ዝቐተለሉ ቦታ ጎቲቶም ወሰድዎ እሞ ቀተልዎ ብዛዕባ እቲ ዝበጸሐ መከራ ዝተገደሰ ሓደ እኳ የልቦን ብምክንያት ገበን ሕዝብና ተቐትለ፣ እከይ ዘይገበረ ሓሶት ከአ ኣብ ኣፉ ዘይተረኸበ ኸንሱስ ምስ ኃጥአን ከም ዝመውት ገበሩ'

እዚ እዩ ንኢየሱስ ዝረኸቦ። ኣበሳ ዘይተረኸቦ ምእንታና ብጃ ኾይኑ። ንሕና ኣብ ክንዲ ካልኣት ንዝመቱ ክንደይ ነድንቐም፣ ሰማዕታት ንብሎም ንርእሶም ሓሊፎም ንካልእ ስለ ዘርሃዉ። ንሶም ብኸልተ ምክንያት ክስውዑ ይክአል ሓደ ኣብ ክንዲ ውጽዕ ግፉዕ ሓርነት ከልብስዎ ከም ነጻነት ሃገር፣ ሃይማኖት፣ ወይ ከአ ሓደ ዝፈትውዎ ካብ ፍቕሪ ዝተላዕለ ከድሕንዎ ንኣብነት ሓደ ሰብ ኣቦ ስድራ ካብ ዝመውት ኣነ ከምውት ክብል እንከሎ (ማክሲሚና ኮቢ ዝተባህለ ካህን ኣብ ጊዜ ናዚ ጀርመን ኣብ ቤት ማእሰርቲ እንከሎ ንሓደ ኣቦ ስድራ ከድሕን ኣብ ክንድኡ መይቱ)። ገለ እዋን ከም ሰብ ኣብ ክንዲ ካልእ ግፍዒ ክትቐበሎ ቀሊል ኣይኮነን። ብዝኾነ ክርስቶስ ምእንቲ ኩልና ዝገበሮ ንሱ እዩ። ንሱ እቲ ሓቀኛ ባርያ ኣግዚአብሔር እዩ። ንሱ ንዝሃእ ርእሱ ብገፋዕቲ ክውሰድ ዘፍቀደ፣ ብትዕግስቲ ንኹሉ ዝተቐበለ፣ ምእንቲ ካልኣት ከም መስዋዕቲ ዝተበጀዎ እዩ። ደሙ እዩ ንኣና ዝከላኸለልና፣ ሕይወቱ እዩ ንመስዋዕቲ ዝዓረገ። ብስቓዩ ንብዙሓት ደቂ ኣምላኽ ገርዎም ንሱ እቲ ሓቀኛ በግዕ ፋሲካና እዩ። እዚ ኣብ ኢሳያስ ቅድሚ ዓመታት እነንብቦ ኣብ ኢየሱስ ንርእዮ። ንካልኣት ደቂ ሓርነት ክገብር ንሱ በጃ ኾነ ይብለና። ነጻነት ክትለብስ ተበጂኻ ምክአል የድሊ። ንሞት ንሓዘን ትርጉም ሕይወት ከምዘለብሳ ምግባር ነጻነት ይብሃል።

ኣብ ዕብራውያን ምዕ.4 ንሱ ሊቀ ካህናት ከም ዝኾነ ይነግረና። ኢየሱስ መስዋዕቲ ጥራሕ ኣይኮነን ንሱ ሊቀ ካህናት ነቲ መስዋዕቲ ፋሲካ ዘዕርግ እዩ። ምክንያቱ ንሱ ሓደ ካባና እዩ ኩሉ ኣበሳና ጸርዎ። ንሱ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ዝኾነ ክፍኣት ስለ ዘይብሉ ኩልና ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ክንቀውም ክኢልና። ሎሚ ነቲ ዝቐሰለን ዝተኸትከተን ሰውነቱ ንዝክር ንኸውን እንተኾነ ንሱ ልዕሊኡ ከም ሊቀ ካህናት

ዝገብሮ ፍሉይ መንገት አለዎ። ሰዋዕን መስዋዕትን ባዕሉ ንሱ እዩ፤ ንሱ ናይ ሓቂ ፋሲካና እዩ።

“ንጉሥ አይሁድ” ዝብል እዩ እቲ ገበኑ አብ ሞት ዘብጽሖ። አብቲ ናይ ሞት መስቀሉ ዝተጸሕፈ ንጉሥ አይሁድ ዝብል እዩ ነሩ። ቦቲ ጥቕኡ ዝሓልፉ ዝነበሩ ክርእይዎ ከለዉ ከም ገበነኛ እዩ ተቐጺሩ፤ እንተኾነ ንሱ ንጉሥ እዩ ነሩ። ዘውዱ እጅኽ መንበር ክብሩ መስቀል እዩ ነሩ። አብ መስቀል ተሰቐሉ አብ ናይ ዓወት ክብሪ ሓፍ ኢሉ። ንሱ ዝተሰበረ ንጉስ ዘይኮነ ዝሰዓረ ንጉስ እዩ። ብገዛእ ፍቓዱ መይቱ ንሞት ከአ ስዒርዎ። መንፈሱ ምስ ወጸት ሞት አብ እግሪ መስቀል ተሪፋ ክትግግቶ አይከአለትን። ድሕሪ ሓጺር እዋን እዚ ንብዙሓት እቲ ሓቂ ከምዝኾነ ርእዮሞ። ንሱ ናይ ብሓቂ ፋሲካና እዩ።

ብመዓልቲ ዓርቢ ስቕለት መስቀል ሰለስተ ናይ ኢየሱስ መልክዕ የዘኻክረና። ብርድኢት መስቀል ኢና ነዚ ሰለስተ ነገራት ክንርእዮን ብሓደ ክንቅበሎን እንኸእል፤ ሓደ ካብ ሓደ ፈሊና ክንርእዮ አይንኸእልን ኢና። 1. አብ መንጎ ስቓይ ዓወት ንርኢ፤ 2. ትንሣኤ እና አብዓልና ንመስቀል አይንርስዕን ኢና። 3. ንመስቀል እናተሰለምና ከሎና ተአኪብና ንኹሎም ዘለዉን ዝሞቱን ንዝክር። አብ ስእለተትና ንኹሉ ዘድልዮና ነገራት አብ ዓለምና ንልምን። በዚ መስቀል ማእከል ናይ ዓለም ይኸውን። ክርስቶስ ከአ ሓቀኛ ፋሲካ ምዃኑ ይግለጽ።

ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ ንዕለተ ዓርቢ ብፍሉይ ይርእያ። ኩሉ ጽሑፋቱ ብዕምቆት እንተ ረአናዮ ፍረ፤ ቁም ነገር ሞት ኢየሱስ ንርኢ። ዓርቢ ስቕለት መዓልቲ ንሂ ስቓይ ሓዘን አይኮነትን መዓልቲ ዓወትን ትንሣኤን ተስፋን እያ። ላቲናዊ ስርዓት ዝኸተሉ “ጽብቕቲ ዓርቢ ይብልዎ” አብ እስዊድን “ሞሕ ዓርቢ ይብልዎ” አብ ሩስያ አብ ገለ እዋናት አብ ዓርቢ ስቕለት አብያተ ክርስትያናት ብጸሊም ክዳን ይጉልብብዎ ከምዝነበሩ ይንገር፤ አብ ዓድና ካብ ንጋሆ ክሳብ ምሽት ብጸም ጸሎት ንባባት ከብ ሓዲስን ብሉይን ኪዳን እና አንበብና ነሕልፎ። እዚ ኹሉ ነቲ ክርስቶስ ዝሞቶ ንምዝካር እዩ። ዮሐንስ ግን ሕማማት ኢየሱስ ናብ ሓዘን ዝወስድ ጉዕዞ ሞት አይኮነን፤ ንጉሣዊ ጉዕዞ ናብ መስቀል ገጽካ ናይ ጎይታ አብ መንበር ክብሪ ገጽካ እዩ ዝብል አቀራርባ አለዎ። ዮሐንስ አብ ሕማምን ስቓይን ደው አይብልን እዩ እንታይ ድኣ ንዓለም ዝሰዓረ ጎይታ አብኡ እዩ ዘተኩር። ከምዚ ዝበለ ጎይታ ናታትና ንብዓትን ናትና ምድንጋጽን አየድልዮን እዩ። ብአንጻሩ ንሕና አብ ሞትን ትንሣኤን ናይ ምስጢረ ትንሣኤ ክንሳተፍ ንዕደም አሎና። ናይ ዮሐንስ ወንጌል ብዛዕባ ሕማማት ዘልኦ ርድኢት ካብቶም ሰልስተ ወንጌላውያን ፍልይ ዝበለ እዩ። ኢየሱስ ዝሳቐ አገልጋሊ አይኮነን እንታይድኣ ብስቓይ ዓወት ሓጎስ ተስፋ፤ ትንሣኤ ዘምጽእ እዩ።

ንዮሐንስ ኢየሱስ ንኹሉ ዝቆጸጸር አብ ትሕቲኡ ዝገብር እዩ። ንሱ አብ ቅድሚ ጲላጦስ ምስ ቆመ አብ ዝሃቦ መልሲ እንተ ረአና ጲላጦስ እዩ ተፈሪዱ። ንኹሉ እንተረአና ዮሐንስ ዓለም ኢያ ተፈሪዳ እምበር ኢየሱስ አይኮነን ተፈሪዱ። ኢየሱስ አብ መስቀል እንከሎ ኩሉ ከምቲ ዝድለ ብስርዓት ከምዘሎ ከረጋግጽ ንርእዮ። ንሱ ኩሉ ከምቲ ዝድለ ክሳብ ዝኸውን አይመውትን። እቲ ጊዜ ምስ አሽለ “ተፈጸመ” ይብል። አብዚ ጊዜ እዚ ክንበኪ ወይ ክንጉሂ አይግባእን። ጉዕዞ ቀራንዮን አብ መስቀል ምማትን አብ ዓወት አብ ብርሃን ሕይወት ንትንሣኤ ዘምርሕ ስለ ዝኾነ ናይ ብሓቂ ናይ ሓጎስ ጉዕዞ እዩ።

ዕለት ዓርቢ ክብርትን ሰናይ ዕለት መዓልቲ ምጃና ክንገልጽ እንዕደመላ ዕለት እያ። ዮሐንስ ንሞት ኢየሱስ ብናይ እግዚአብሔር ርድኢት ክንግንዘቦ ይደልየና እምበር ከምቶም ብሳኑ ዝሓልፉ ዝነበሩ ወይ እውን ከም ሓዋርያት ከይንርድኦ ክንጥንቀቕ ይነግረና። እግዚአብሔር ንመስዋዕቲ ኢየሱስ ካብ ኩሉ ዝበለጸ መስዋዕቲ ገሩ ይቕበሎ።

ዮሐንስ ኣብ ወንጌሉ ደጋጊሙ ርክብ እግዚአብሔር ኣብን ወልድን ይገልጽ። ናይ ወልድ ቃላትን ተግባርን ነቦ ከምይ ገሩ ከምዘኸብሮ ይገልጽ። ብዛዕባ ዓርቢ ስቕለት ክዛረብ እንከሎ ካብቲ ኣብ ልብን ኣእምሮን ኣምላኽ ዘሎ መሰረት ገሩ ይዛረብ። መወዳእታ ዘይብሉ ሕያውነትን ፍቕርን ኣብ ሞት ኢየሱስ ተገሊጹልና። እዚ ኸኣ ዝዓበየ መግለጺ ክብሪ ኣምላኽ እዩ። እግዚአብሔር ንዓለም ብመዓልቲ ዓርቢ ወዲ ኣምላኽ ምእንቲ ድኅነት ደቂ ሰብ ምስ ሞተ፣ ዕለተ ዓርቢ ካብ ኩለን መዓልታት እትዓቢ ኮይና።

ሎሚ ነፍሲ ወከፍና ነዚኣ ፍልይቲ ዕለት ከመይ ገርና ክንርድኦን ኣብ ትንሣኤ እተኣተወና ስለዝኾነት ኣትኩሮ ክንገብር ግድነት እዩ። ንክርስቲያን መስቀል ክርስቶስ ሽልማቱ እዩ። መስቀል ተስፍኡ ሕይወቱን ዓላምኡን እዩ። እምብኣር፡

- ስቕለት ክርስቶስ ንሕና ሕይወት ክንረክብ እዩ ተፈጺሙ። ክርስቶስ ኣብ መስቀል ምስ ሞተ መንፈሳዊ ሞት ዋሪሱና ዝነበረ ሞት ተሳዒራ። ደቂ ሕይወት ኮና፣ እዚ ኸኣ ብወገን ኣምላኽ ኣፍደገ መንግስተ ሰማይ ተኸፊቱልና ምእታው ጥራሕ እዩ ተሪፉና ዘሎ። ሎሚ እምብኣር ኣብ ቤት ኣቦና እንኣትወላ ዕለት እያ።
- መዓልታዊ መስቀል ክንጸውር ንዕደም ኣሎና። መስቀል ዘይብሉ ሕይወት ትንሣኤ ዘይብሉ እዩ ስለዚ መስቀል ከሰክፊና የብሉን። ጸጊሙ ዘሎ መስቀልና ክነለሊ ወይ ክንጸውር ዘይምኽኣልና እዩ። ዕለተ ዓርቢ እምብኣር ዓይንና ክንከፍት እሞ ናብ ድሕነት ዝወስድ መስቀል ክንጸውር እነኹ ክንብል። መስቀልና ከመረና ከሎ ሽዑ ኣብ መስቀል ኢየሱስ ንጠምት እሞ ሽዑ መስቀል ምጻር ትንሣኤ ከምዘምጽእ ክንምሃር ኢና።
- መስቀልና ክርኣ ይግባእ። ኢየሱስ መምህርና ኣብ ሓፍ ዝበለ ቦታ ከም ዝተደኮነት ከተማ ኩኑ ይብልና። ምኽንያቱ ኩሎም ንኣና ርእዮም ናብ መድኃናኒና ክመጹ። ኣበሎ መስቀልካ/ኪ እርእዮ የሎኹን ክንብሃሃል ሎሚ መዓልቱ እዩ። ንመስቀልና ብኻልእ ምልክት ንትክኦ ኢና ሽዑ መስቀል ስለ ዘይብልና ኩሉ ይጽልምተና ብርሃን ምስቀል ክንረክብ እምብኣር ኩልና ናብ ኢየሱስ ንመለስ። መስቀልና ዝረኣዩ ናብ ኢየሱስ ከምለሱ እዮም ከመይ መስቀል ፍቕሪ እዩ ዝነግር።
- ዓርቢ ስቕለት ፍቕሪ ዝተረእየላ ዕለት ስለዝኾነት ክንፋቕር ንሕተት ኣሎና። መስዋዕቲ ክርስቶስ ንነፍስ ወከፍና ኣብ ደንበ ድሑናት ክንኣቱ እዩ። ኩልና ኣብ ቤት ኣምላኽ ክንኣቱ እሞ ኣብቲ ክርስቶስ ዘሰናደወልና ክብሪ ክንኣቱ። ፍቕሪ ብሞት ክትግለጽ እንከላ ከቢድ ሓላፍነት ተልብስ። ሕልና ዘለዎ ሰብ ዋጋ መስዋዕቲ ትርጉሙን ሓላፍነቱን ክርዳእ ኣየጸግሞን እዩ። ብደም በግዕ ወይ ካልእ እንሰሳ ዘይኮነ ብደም ክርስቶስ ዝተገልጸልና

ፍቅር አብ ከማና ዝበሉ ደቂ ሰብ ክነተግብሮ ሎሚ ምቹእ ጊዜ እዩ። ንመስቀል ክርስቶስ ርኢና እንተ ኸኣልና ንከማና ዝበለ ሰብ ክነፍቅር ኣይክጽግመናን እዩ።

- መመህር መስቀል ማርያም ኣላትና። ንሳ ወዳ ክስቀል ክዋረድ፣ ኩሉ ግዑድ ርእያ ኣብ መስዋዕቲ ተሳተፋ። ኩሉ ሕይወታ መስቀል ዝበዝሐ እዩ ነሩ። ኣብ መወዳእታ ሕይወት ወዳ ኣብ ታቦተ ቀራንዮ ክስዋዕ ከሎ ንሳ እውን ተሰዊዓ ንሳ መመህር መስዋዕቲ ንብላ። ንዝተጭነቕ ኣእምሮ ወላዲት ክትቀርቦ ከላ ከስተውዕል ይክኣል እዩ። ኢየሱስ ኣብ መስቀል እንከሎ እዚኣ ኣደኹም እይ ኣሊና። ቅረብዋ ስምዕዋ ርኽብዋ ናትኩም ግበርዋ ማለቱ እዩ። ኣደኹም ግበራዋ እናበላ ሂቡና ተፋንዩልና ከይንዝኸትም ምእንቲ። ዝኸትምና ሥጋ ዘይኮነ ብመንፈስ ከይንርሕቆ ኣሉ ኣደ ሂቡና። ሎሚ ምስ ማርያም ኮና ጣዕሚ ቀራንዮ ትርጉም መስቀል ሓላፍነት ጸዋር መስቀል ከመይ ምኻን ንምሃር። ንማርያም ከኣ ንጉዕዞ ቀራንዮ ዝደዮብኪ ማርያም ሎሚ ነፍሲ ወከፍና ንዝውሃበና ወይ ንዝንገልና መስቀል ክንጸውር ሓግዝና ነቲ ዝተሰቐለ ወድኺ ለምንልና ንበላ።

ዓርቢ ስቕለት እምብኣር ንነፍስ ወከፍና ኣብ ኣምላኽ ክንቀርብ ጥጡሕ ባይታ እትፈጥረልና ሕርይቲ ዕለት እያ። ኩልና ብምሉእ እምነት ኣብ ትሕቲ መስቀል ተምበርኪኽና ሓጢአተይ ምሓረኒ ብመስቀልካ ትንሣኤ ሕይወት ሂብካ ኢኻኻ ምሓረኒ ተቐበለኒ ንበሎ። ከምቲ ፈያታይ ዘዮማን ተቐበልኒ ምላኽ ትንሣኤ ከብዕል ንበሎ።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ